

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 36 - 2-8 SEPTEMBER 1972

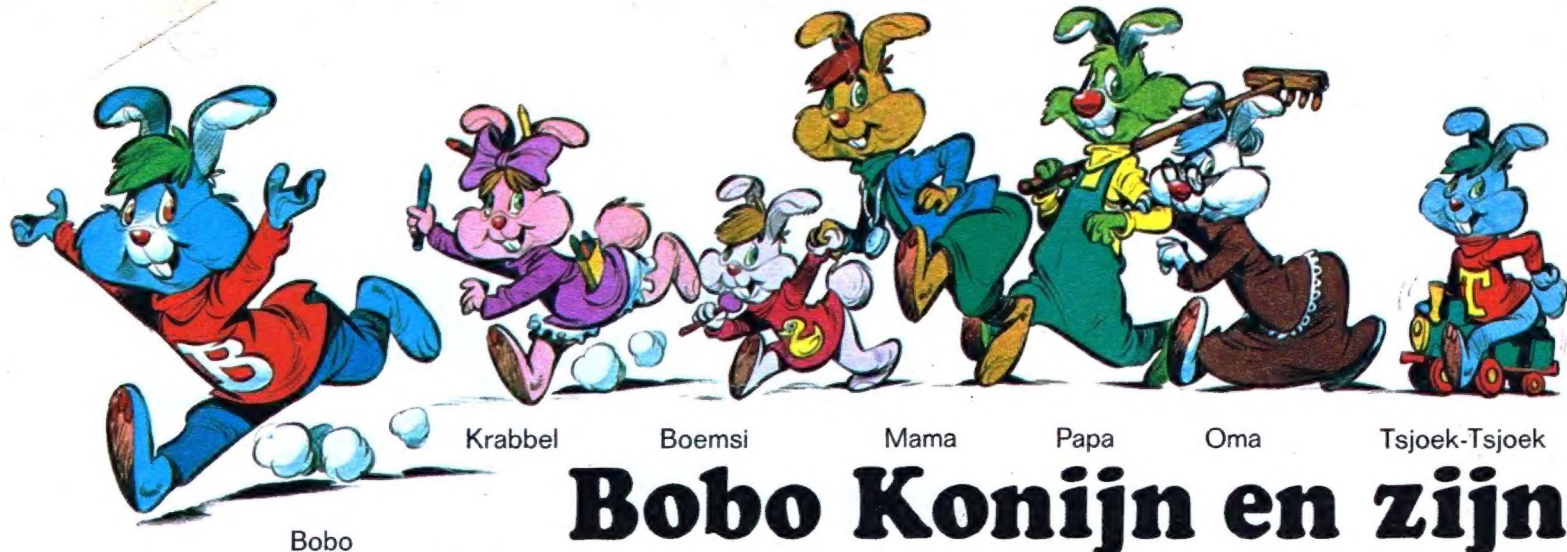
losse nummers 70 cent

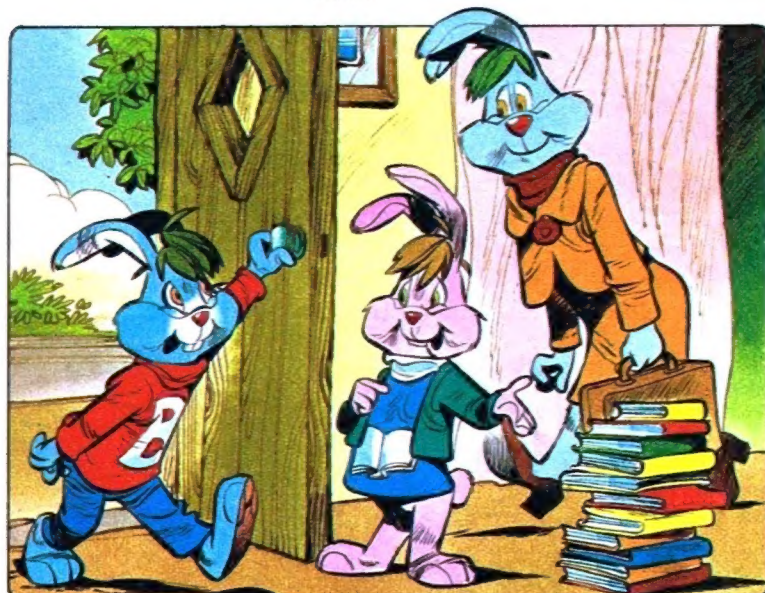
Kom je eten, kleine Boemsi?
Kijk eens wat een lekker ei!
Hmmm, zeg! Is er dan voor Bobo
misschien ook een hapje bij?

Zoek je de vier eierlepeltjes die in de tekening zijn
verstopt even op?

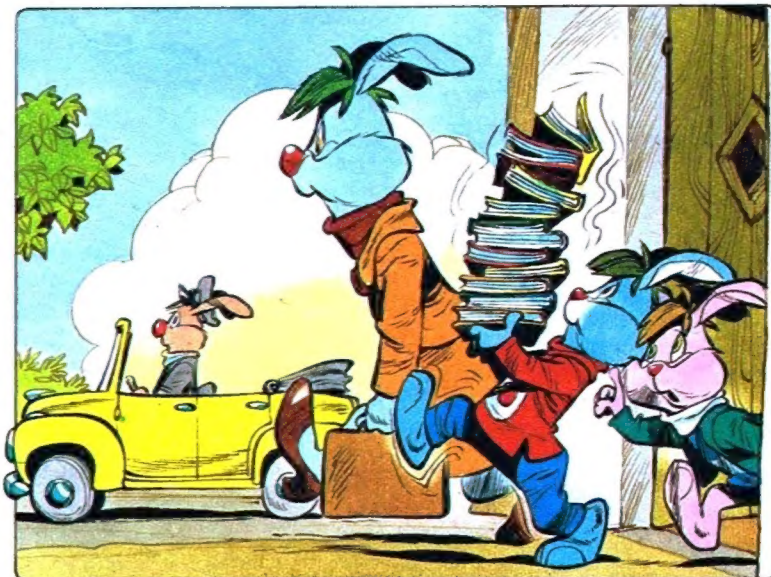
voorleesblad voor peuters en kleuters

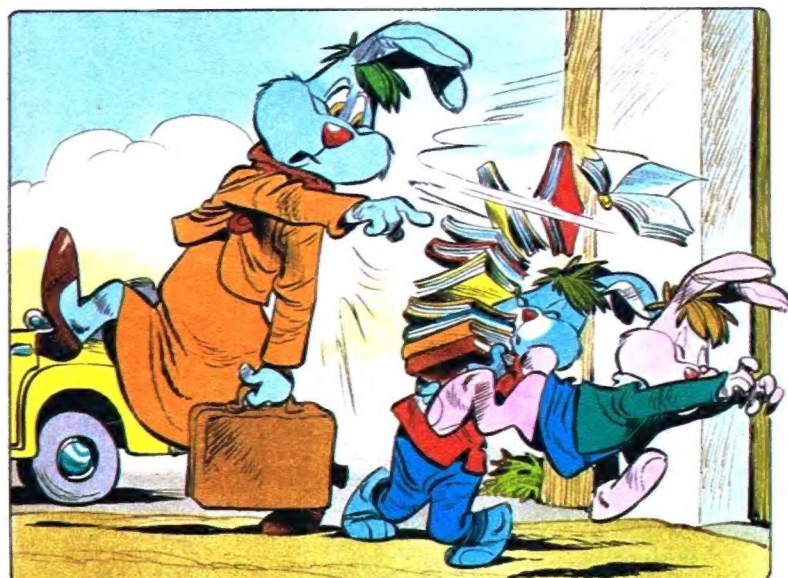
Bobo Konijn en zijn

1. Wat is iedereen zenuwachtig in het huisje van tante Deur-Dicht. Weet je waarom? Tante Deur-Dicht gaat met haar dochtertje Lees-Voor met het vliegtuig op vakantie. „Bobo, wil je mijn boeken naar de auto brengen?” vraagt Lees-Voor. „Tjonge, wat neem jij veel boeken mee, zeg!” roept Bobo als hij de stapel ziet.

2. Maar natuurlijk brengt Bobo de boeken naar de taxi, die tante Deur-Dicht en Lees-Voor naar het vliegveld moet brengen. Zie je de hoge stapel boeken die Bobo draagt? Als hij ze maar niet laat vallen! „Wees voorzichtig, hoor, Bobo!” zegt Lees-Voor. Ze zwaait er zelfs met haar vinger bij, als ze het zegt.

3. „Want ik zou het niet leuk vinden, als je een van mijn boeken laat vallen.” Maar dan gebeurt het. Lees-Voor laat de deur openstaan en meteen roept tante: „DOE DE DEUR DICHT!!!” Wat schrikt Bobo. Alle boeken vallen op de grond! Als Lees-Voor de deur dichtgedaan heeft, helpt ze vlug Bobo met de stapel boeken.

4. Even later zitten ze in de taxi op weg naar het vliegveld. „Wat een mooie dag, om in de auto te rijden, hè, Bobo?” zegt Lees-Voor. „Zie je het vliegveld en dat mooie vliegtuig?” Maar Bobo kan niets zien, want hij heeft een hele grote stapel boeken voor zijn ogen. Waarom heeft zijn nichtje toch zoveel boeken nodig!

Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

5. „Spannend, hè, Bobo!” zegt Lees-Voor als ze de vliegtuigtrap oplopen. „Je hebt mijn boeken toch nog wel!” Ja, die heeft Bobo heus wel. Hij is blij dat ze er zijn. Want het wordt wel zwaar! Wat een mooi vliegtuig is dat, vind je niet? Heb jij weleens in een vliegtuig gezeten? Was jij net zo zenuwachtig als Lees-Voor?

6. Maar dan opeens... Je ziet zeker al wat er gebeurt! Tante Deur-Dicht ziet weer een deur openstaan en roept: „DOE DE DEUR DICHT!” Met een klap doet de meneer van het vliegtuig de deur dicht! De meneer is wel geschrokken van die harde gil. Maar wat niemand weet, is dat Bobo achter de vliegtuigdeur stond!

7. PATSSS!!! doet de deur. Van schrik doet Bobo zijn handen in de lucht. Alle boeken vallen. Bobo staat te wiebelen op zijn beentjes. Even later valt hij zelf ook met een reuzenzwaai.

8. Gelukkig valt Bobo niet hard. Hij komt op de stapel boeken terecht. „Ha,” lacht Bobo. „Wat een geluk dat de boeken eerder beneden zijn dan ik, want anders had ik mij vast pijn gedaan!” Zie je het op het plaatje?

9. Maar dan hoort Bobo zoemen en even later is het vliegtuig met tante Deur-Dicht en Lees-Voor weg! „Ik hoop dat Lees-Voor toch plezier heeft!” zegt Bobo lachend.

simmie het olifantje met de lange slurf

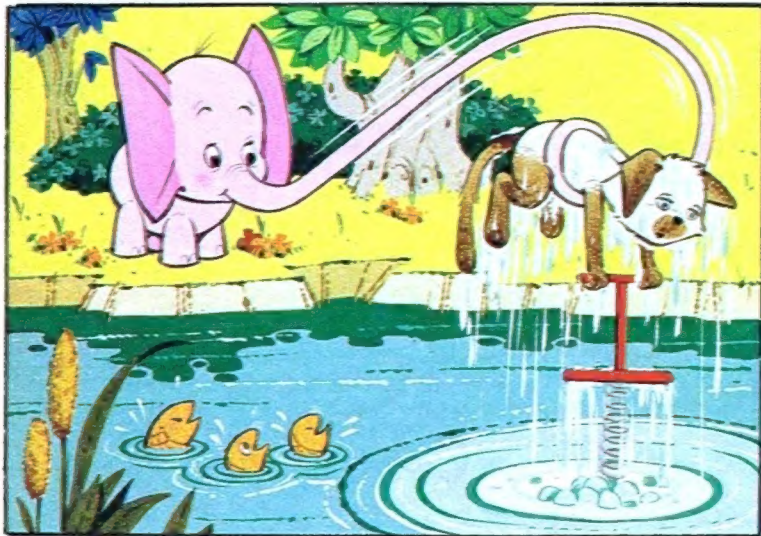
1. Simmie ligt rustig te slapen, als hij ineens merkt dat zijn vriendje Rongrong over hem heen springt. Hop, hop doet Rongrong.

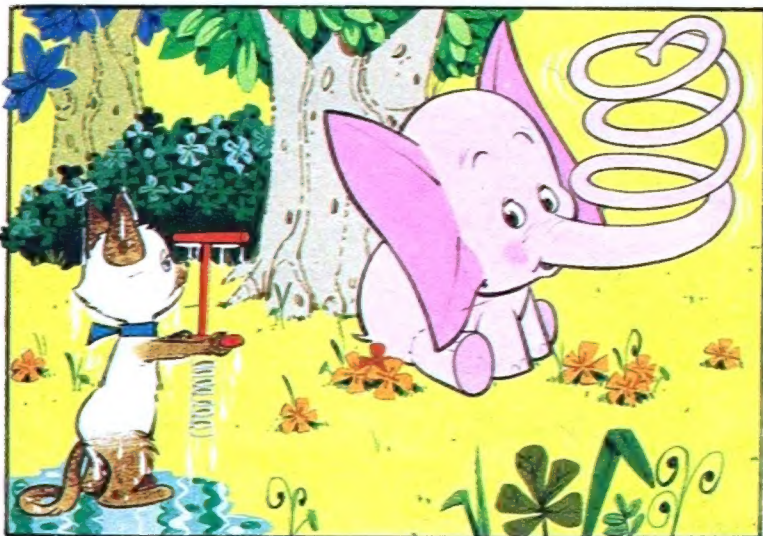
2. „Mag ik het ook eens proberen?” vraagt Simmie. „Alleen als je mij kan vangen!” lacht Rongrong. En hij springt verder.

3. Maar die domme Rongrong kijkt niet waar hij springt. Hij komt dan ook midden in de vijver terecht! Zie je hoe verbaasd hij kijkt!

4. Simmie haalt Rongrong met zijn lange slurf maar gauw uit de vijver. „Nu mag ik toch wel een keertje, hè?” vraagt Simmie lachend. „Ja, je mag wel, maar ik denk toch dat je te zwaar bent!” zegt Rongrong.

5. „Ja, dat denk ik eigenlijk ook,” zegt Simmie, „maar daar weet ik wel wat op.” En meteen maakt hij van zijn lange slurf een veer. Zie je het op het plaatje? Vind je het ook niet slim van Simmie!

6. Even later zijn Simmie en Rongrong allebei aan het springen. Tjonge, tjonge wat hebben ze een plezier! Alle mensen uit het stadje kijken toe. Ze zwaaien. „Goed zo, Simmie en Rongrong!” roepen ze. Zouden Simmie en Rongrong volgende week nog aan het springen zijn?

JOUW LIEVELINGSDIER

De honden die je op dit plaatje ziet, hebben het altijd erg druk. Ze trekken het Eskimojongetje door de sneeuw. Wat een mooie slee heeft het Eskimojongetje, hè? Eskimo's wonen in een heel ver land, waar altijd sneeuw en ijs ligt.

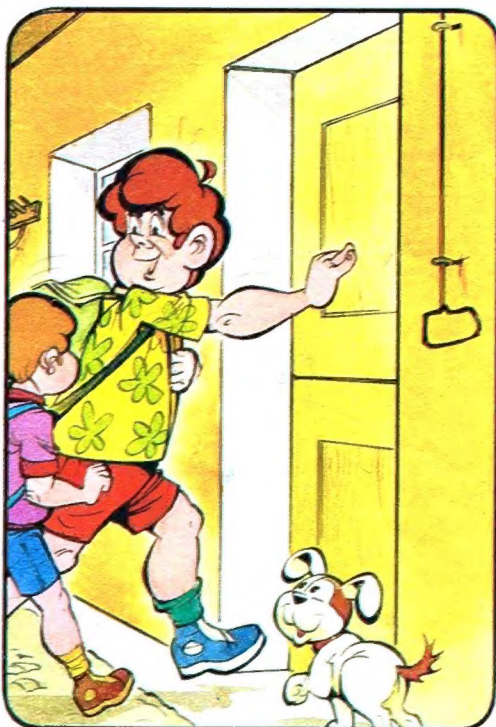

OOM STUNTEL

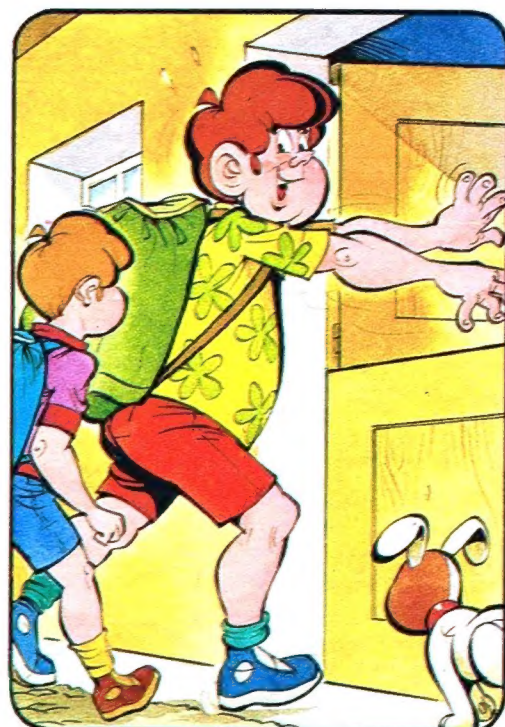
EN DE WATERPUT

1. Oom Stuntel is met zijn neefje Heintje een wandeltocht aan het maken. „Daar kunnen we mooi logeren,” zegt oom Stuntel, terwijl hij naar een boerderij wijst. „Het is leuk om op een boerderij te zijn!”

2. Oom Stuntel loopt naar de voordeur. Met zijn ene hand pakt hij de deur vast en met zijn andere wil hij kloppen. „Eerst klop ik, en dan lopen we gewoon naar binnen,” lacht hij tegen Heintje.

3. Sommige boerderijen hebben geen gewone deur, maar een deur die uit twee delen bestaat. Je kunt het bovenste deurtje opendoen, terwijl het onderste deurtje dicht blijft. En dat laatste gebeurt!

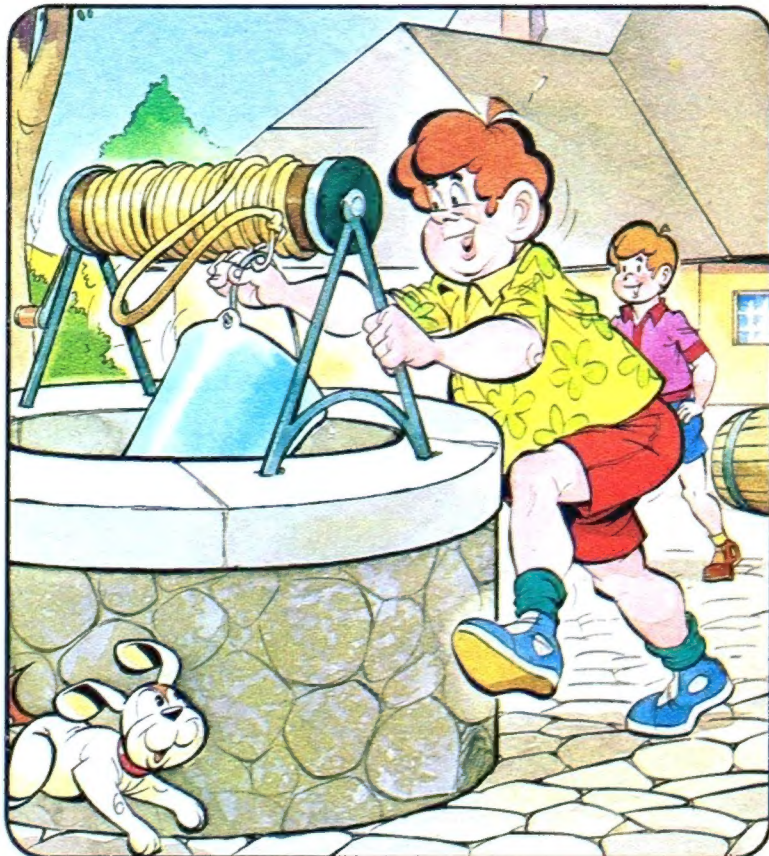
4. Maar natuurlijk doet die malle oom weer alles verkeerd! Hij opent alleen het bovenste deurtje en wil naar binnen stappen. Woeps! Met veel lawaai valt hij over het deurtje! De boerin schrikt zo van de onverwachte bezoeker, dat ze de kan melk uit haar handen laat vallen. Zie je het?

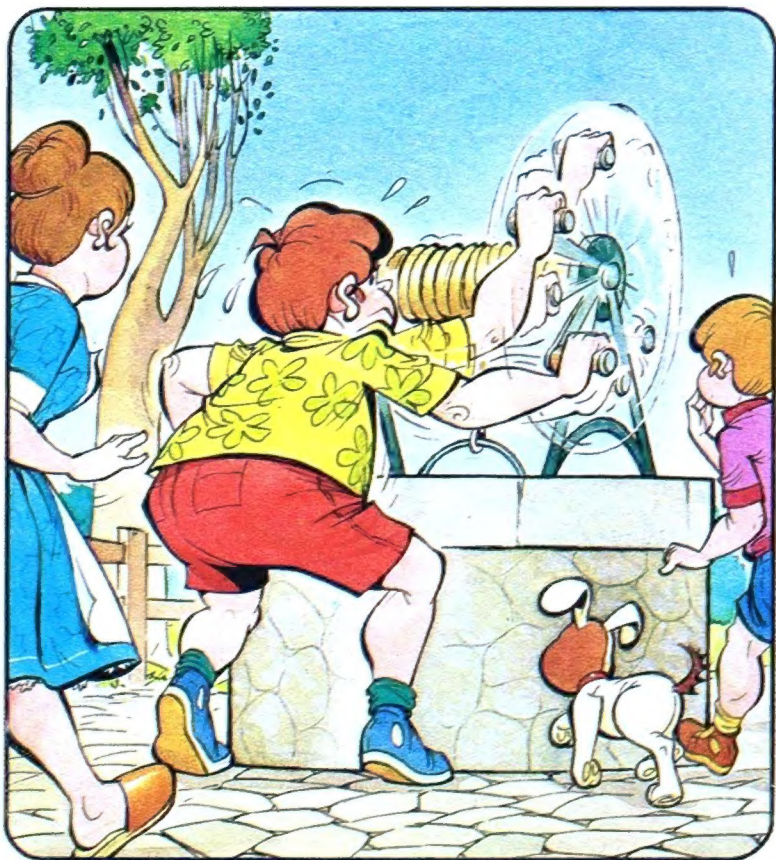
5. Maar zie je ook waar de kan melk terecht komt? Ja, precies op oom Stuntels hoofd! „Blub, blub!” doet oom Stuntel. Wat moeten Heintje en Flap lachen! „Ha, ha, ha, oom!” roept Heintje. „Smaakt de melk?” Maar oom Stuntel geeft natuurlijk geen antwoord, want hij is zo ontzettend geschrokken!

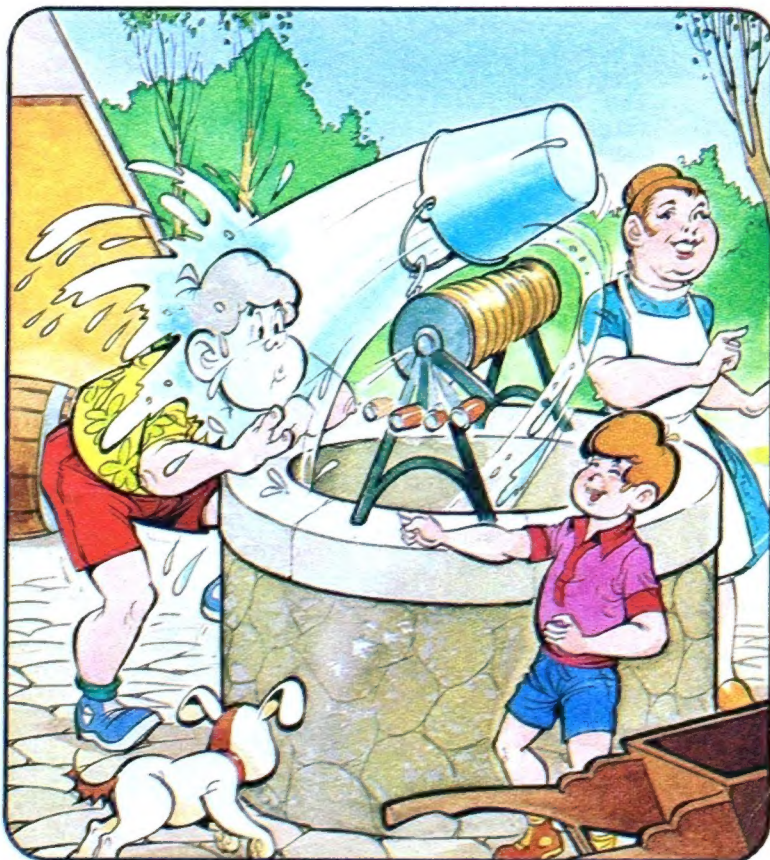
6. „Hum,” zegt die malle oom, als hij weer staat. „Oh,” zegt de boerin. „Wat een rommel is het hier, ik moet gauw een emmer water halen om alles schoon te maken!” „Laat u mij dat maar doen,” zegt oom Stuntel vriendelijk, „want het is eigenlijk mijn fout, dat u nu zo’n rommel in uw keuken hebt!”

7. Oom Stuntel neemt de emmer mee naar buiten en laat hem aan een touw in de waterput zakken. „Die emmer is zo vol, Hein,” zegt oom Stuntel. „Kijk maar eens hoe snel ik dit doe! O, wat schept oom Stuntel weer op! „Want als ik iets doe, dan doe ik het vlug en goed!” Heintje zegt maar niets terug!

8. Even later horen ze een pats en dat betekent dat oom Stuntel de emmer op kan halen. „U zult zien hoe snel de emmer water weer boven is!” zegt die malle oom tegen de boerin die lachend naar oom Stuntel staat te kijken. En dan begint oom Stuntel heel hard te draaien. O, o, dat kan niet goed gaan!

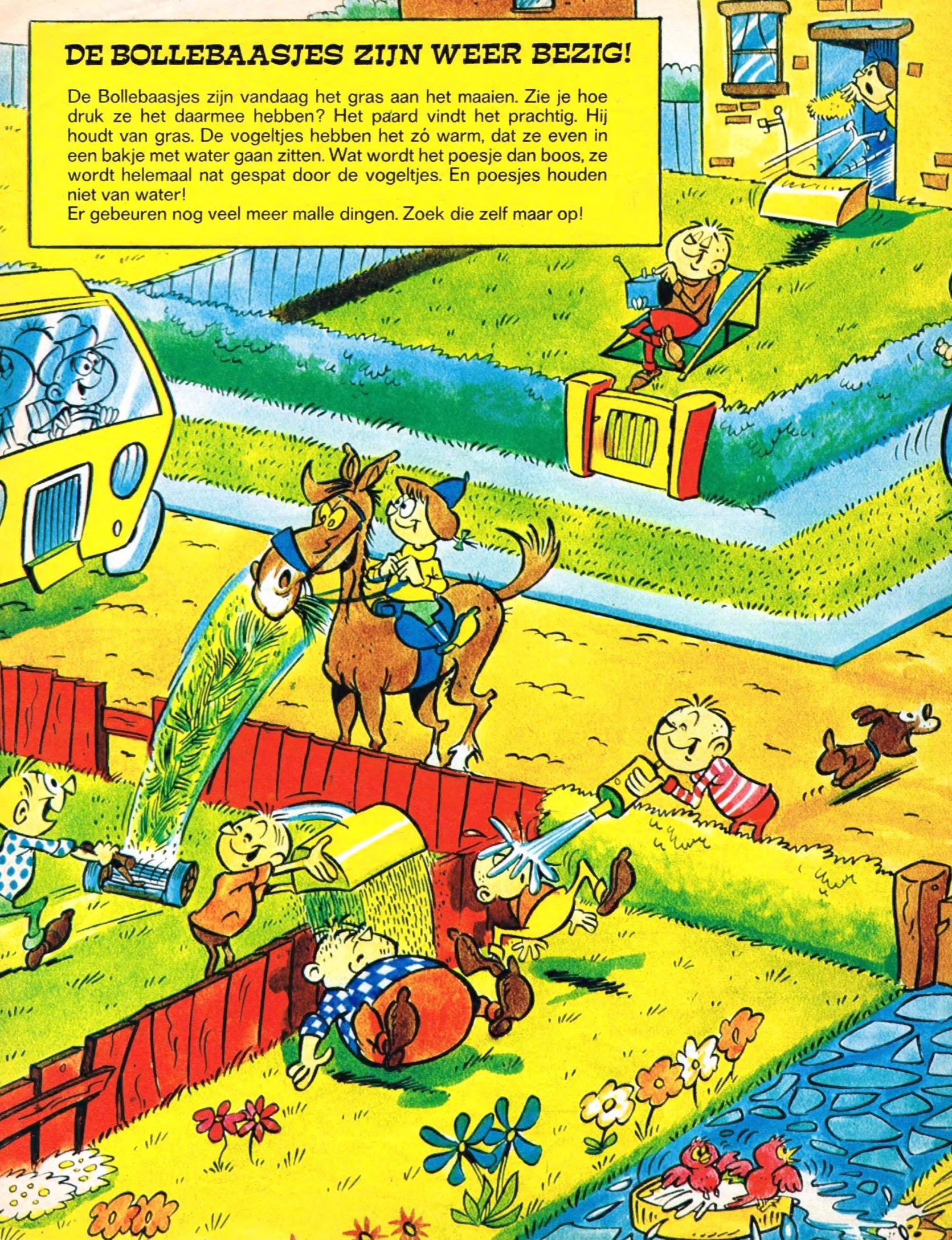

9. En het gaat ook niet goed, want oom Stuntel draait veel te hard. Zodat, als de emmer boven is, hij meteen op oom Stuntels hoofd terecht komt! Iedereen begint te lachen. Maar dan zegt de boerin: „Komen jullie maar gauw mee naar binnen, dan gaan we gezellig thee drinken.” Dat vinden ze allemaal een goed idee!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

De Bollebaasjes zijn vandaag het gras aan het maaien. Zie je hoe druk ze het daarmee hebben? Het paard vindt het prachtig. Hij houdt van gras. De vogeltjes hebben het zó warm, dat ze even in een bakje met water gaan zitten. Wat wordt het poesje dan boos, ze wordt helemaal nat gespat door de vogeltjes. En poesjes houden niet van water!

Er gebeuren nog veel meer malle dingen. Zoek die zelf maar op!

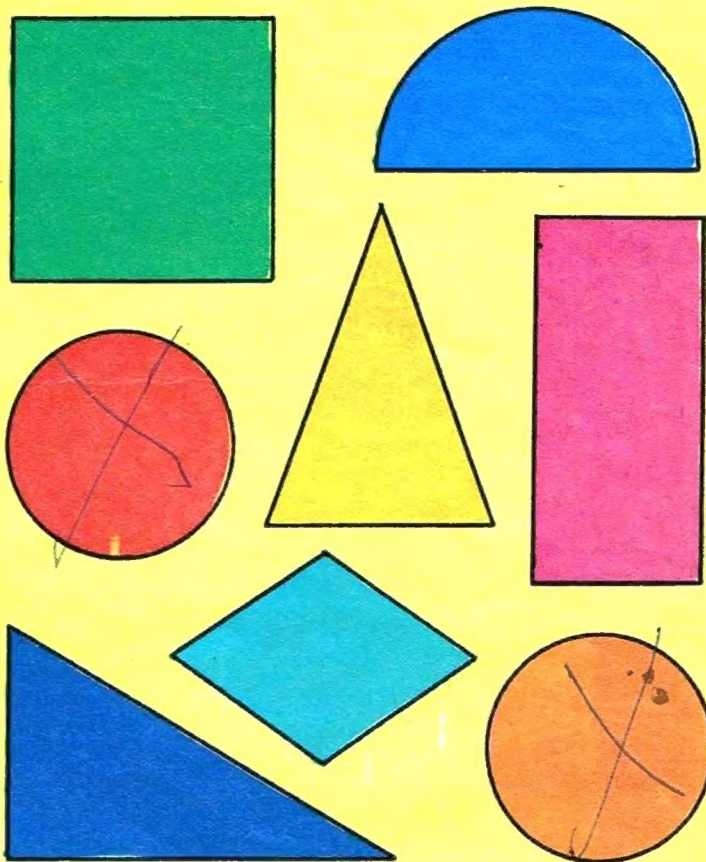
En nu maar fijn puzzelen!

Hoe moet Hansje lopen om bij Ellen te komen? Ga met je vinger langs de grote stenen

Welk dier houdt de bal in de lucht? Als je de cijfertjes met elkaar verbindt, zie je het. Daarna mag je hem grijs kleuren!

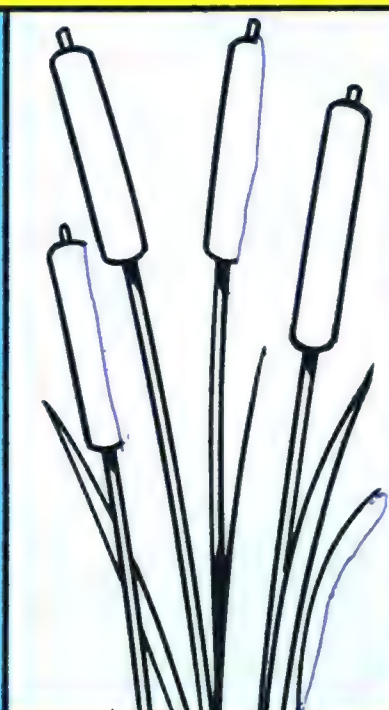
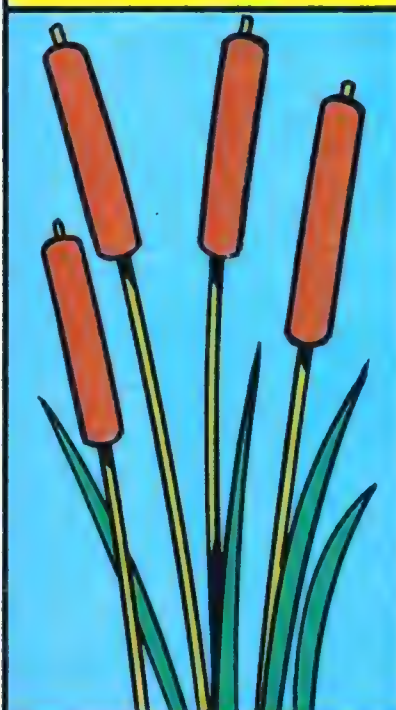

Hier zie je allemaal verschillende figuren. Twee van deze figuren zijn precies hetzelfde. Weet jij welke twee?

En nu maar fijn kleuren en tekenen!

A. Dit dier woont in het oerwoud. Weet jij wat voor een dier het is? Ja, het is een krokodil! Kleur de krokodil op het onderste plaatje net zoals die op het bovenste.

B. Maak de tweede tekening van deze rietsigaren af. Daarna mag je ze net zo kleuren als die op het eerste plaatje.

C. Waar kijkt dit konijntje zo blij naar? Als je de puntjes met elkaar verbindt, zul je het zien. Daarna mag je het oranje kleuren.

Ik word Sjors-abonnee.

Naam: _____

Adres: _____

Plaats: _____

Prov.: _____

Geb.jaar.: _____ Handtekening vader of moeder: _____

Bon invullen, uitknippen en in open envelop opsturen
naar Sjors, antwoordnummer 7059, Amsterdam
Geen postzegel.

Als je deze bon al kunt lezen, is Sjors een geweldig blad voor jou!

Sjors, elke week vol leuke, grappige en
spannende strips. Met vaak een
grote uithaler, een Sjors-sjo-plaat of een
ander heel plezierig ekstraatje.

Sjors, elke week weer opnieuw een
kleurig feest.

Abonneeprijs 60 cent per week of f 7.80 per kwartaal (13 nrs.)

Het olifantje TOMMY

Tommy woont in een circus. Hij is nog heel erg klein, want hij is een babyolifantje. Zie je hem op het plaatje?

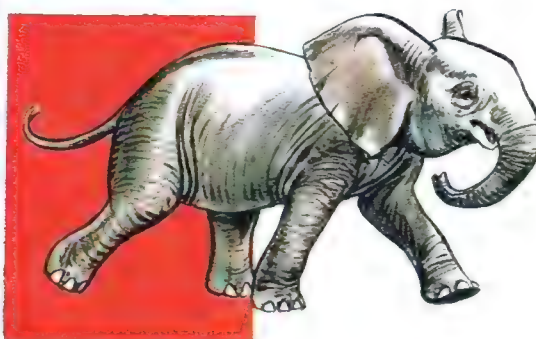
„Kom dat zien, kom dat zien!” roept de meneer. Alle mensen en kinderen kopen een kaartje om naar de olifanten te kijken.

Maar nooit zien ze Tommy. „Jij bent veel te klein,” zeggen de grote olifanten. „Niemand koopt een kaartje om naar jou te kijken.”

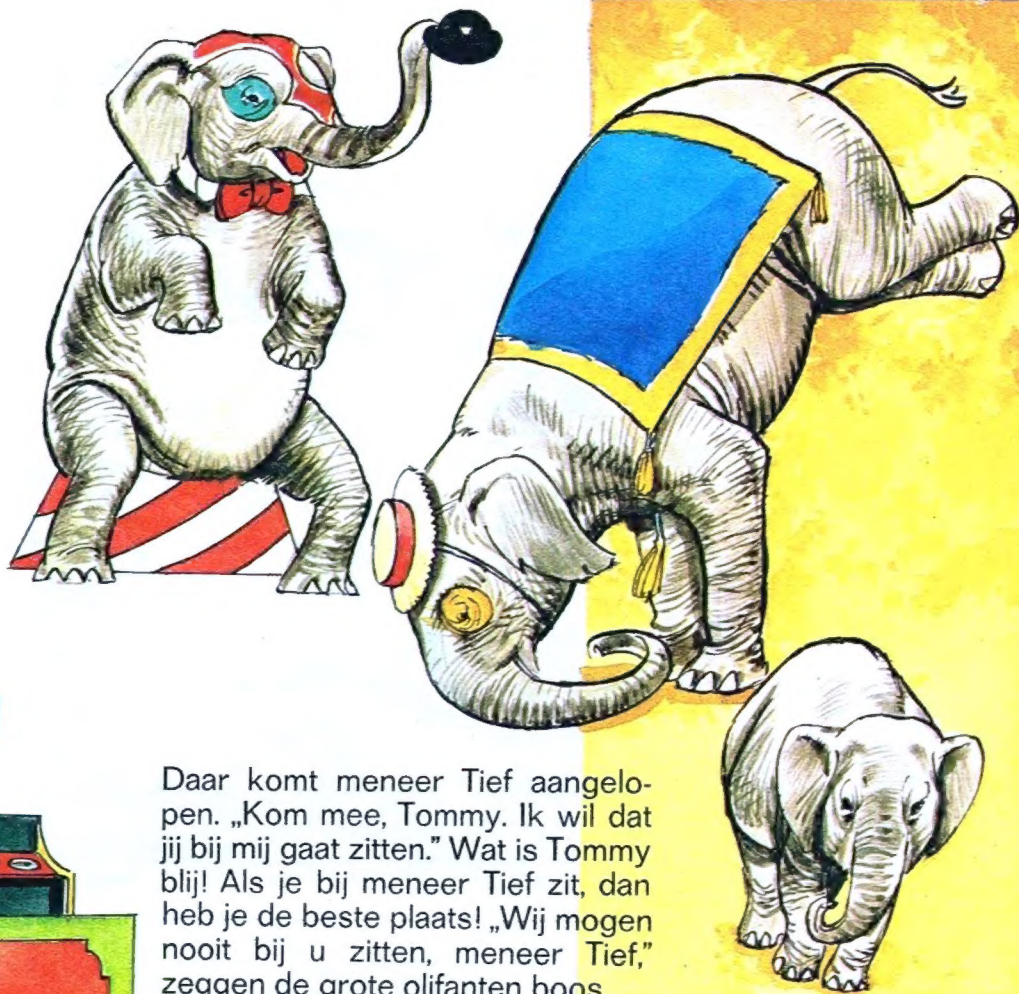
„Niemand wil naar mij kijken,” zucht Tommy. Hij loopt weg. Hij gaat naar de spoorlijn. Daar staat meneer Tief. Die meneer brengt de dieren van het circus altijd in zijn locomotief van de ene stad naar de andere. Maar wat kijkt meneer Tief bezorgd!

„Dag, meneer Tief!” zegt Tommy. „Wat kijkt u bezorgd.”

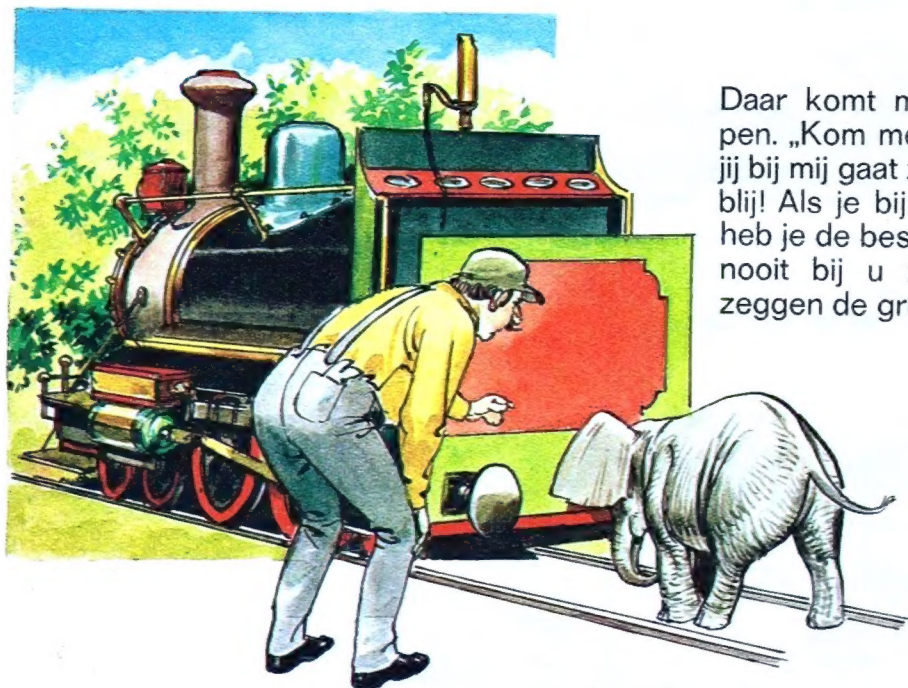
„Ja,” zucht meneer Tief. „Mijn kolen zijn op en nu kan de locomotief niet meer rijden. En om nieuwe kolen te krijgen moet ik naar het station, maar daar kan ik natuurlijk niet komen zonder kolen.” Ja, hoe moet dat nu! „Misschien kan ik de locomotief duwen,” zegt Tommy vriendelijk. „Ik ben wel klein, maar ik kan echt wel hard duwen.”

„Dat is een goed plannetje, laten we het maar eens proberen,” zegt meneer Tief vriendelijk. Tommy duwt met zijn kop tegen de locomotief en ja, hoor! Heel langzaam begint de locomotief te rijden! „Goed zo, Tommy!” roept meneer Tief. „Ga door, we zijn er bijna.” Even later is de locomotief bij het station. Meneer Tief vult de locomotief met kolen. Dan gaat het circus weer naar de volgende stad. Alle dieren, clowns en acrobaten stappen in de trein. Zoals altijd is Tommy weer de laatste. Niemand let op hem. „Ik wou dat ik maar groter was, nooit kan ik erbij. Ik krijg altijd de slechtste plaats!”

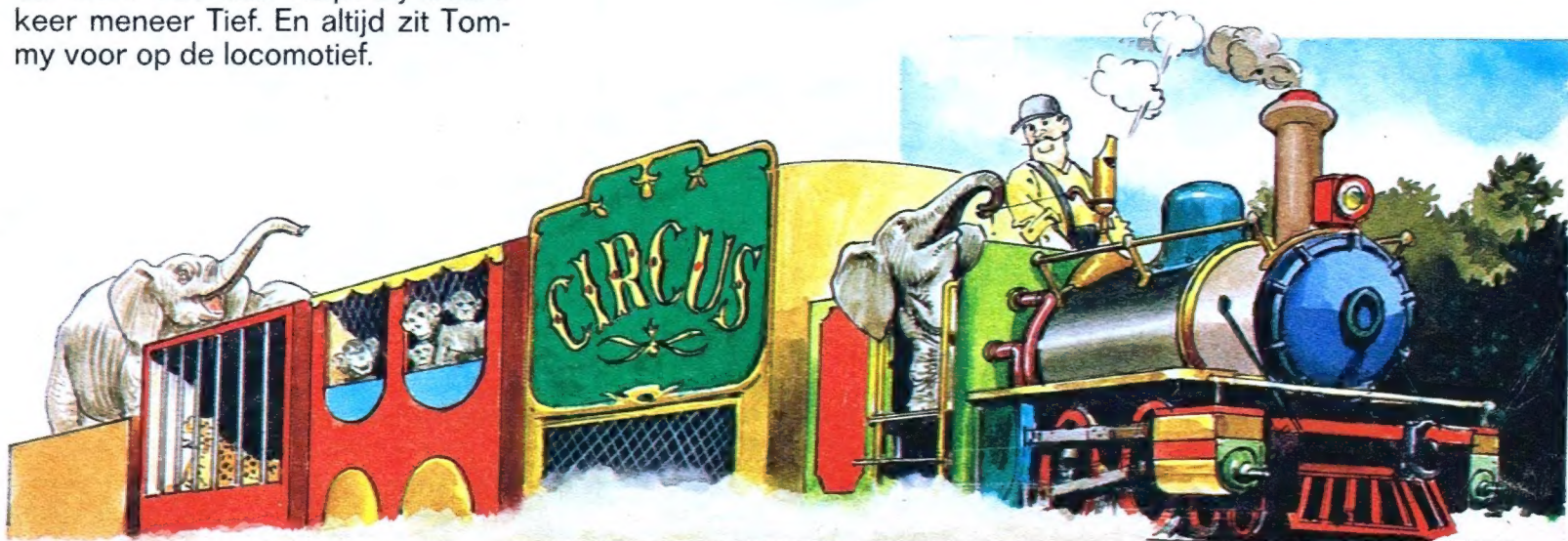

Daar komt meneer Tief aangelopen. „Kom mee, Tommy. Ik wil dat jij bij mij gaat zitten.” Wat is Tommy blij! Als je bij meneer Tief zit, dan heb je de beste plaats! „Wij mogen nooit bij u zitten, meneer Tief,” zeggen de grote olifanten boos.

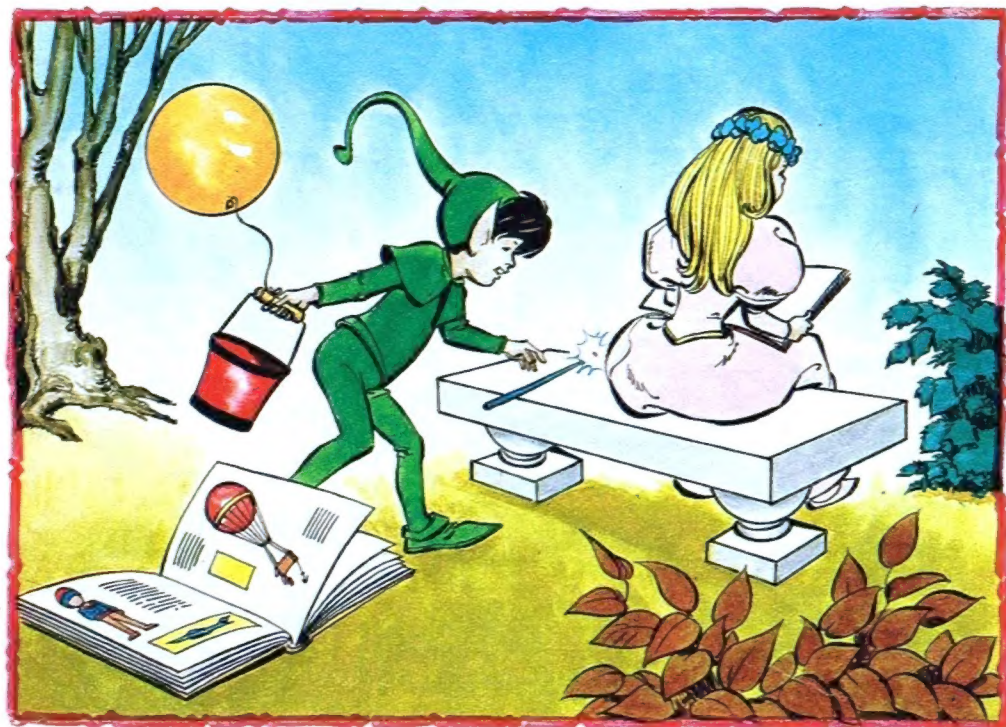
„Nee,” zegt meneer Tief. „Dat komt omdat jullie veel te groot zijn. Trouwens, mijn locomotief was kapot en Tommy heeft hem gemaakt, daarom mag hij hier zitten.” Dan zeggen de grote olifanten niets meer! „Trek maar aan dat touwtje, Tommy,” zegt meneer Tief.

„WOEE, WOEE!” doet de fluit dan. Oh, wat vindt Tommy dat leuk! Voortaan helpt hij iedere keer meneer Tief. En altijd zit Tommy voor op de locomotief.

GA JIE MEE NAAR

1. Pukkie is weer eens iets ondeugends van plan! Wanda ziet niet dat Pukkie haar toverstokje pakt, maar jij wel, hè? Pukkie heeft een emmer met een ballon eraan, en nu wil hij die héél groot tove-

ren! Net zo groot als de ballonnen die in boekjes staan. „Dan kan ik een mooie luchtreis maken,” zegt Pukkie tegen zichzelf. Tja, als het maar lukt!

2. Pukkie wijst met zijn toverstokje naar de ballon en zachtjes fluistert hij een toverwoord, zodat Wanda het niet hoort! En dan wordt de ballon steeds maar groter, tot hij niet groter meer kan! Zie je het?

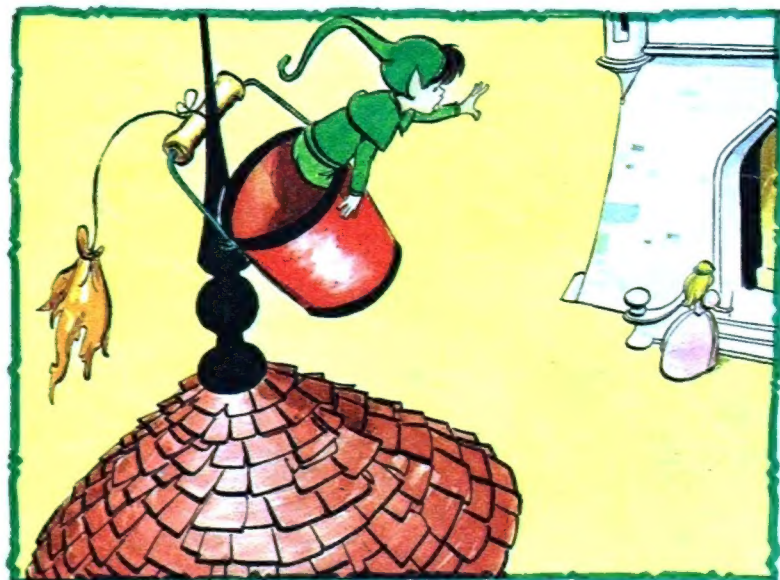
3. De ballon gaat heel langzaam omhoog. Vlug springt ondeugende Pukkie erin. „Dag, Wanda! Tot ziens!” roept Pukkie. Hij zwaait lachend naar Wanda. „Pukkie, je hebt mijn toverstokje afge-

pakt, kom vlug naar beneden!” roept Wanda. „Nee,” zegt Pukkie lachend. „Dat kan niet. Ik kan niet meer naar beneden, want ik ga een luchtreis maken!” Wat is Wanda boos.

4. „Dat zullen we nog weleens zien!” roept Wanda nog. Ze pakt haar toverstokje op en zwaait ermee naar de ballon. Meteen knapt de ballon en Pukkie vliegt langzaam naar de toren, die een eindje verderop staat.

SPROOKJESLAND?

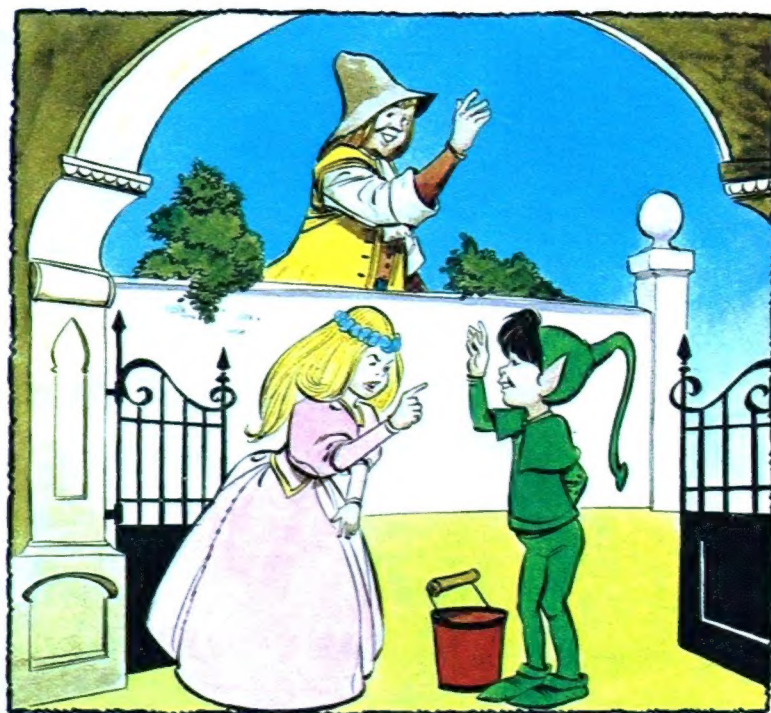
5. Het volgende ogenblik zit Pukkie vast aan de hoogste toren. „Wanda, Wanda help me!” roept Pukkie. „Dat zal je afleren, om steeds mijn toverstokje af te pakken!” zegt Wanda lachend. Ze loopt meteen het paleis binnen. „Wanda, kom terug! Help me toch!” roept Pukkie. Hij is nu toch wel een beetje bang!

6. Maar Wanda komt niet terug. En Pukkie is te moe om nog te roepen. Ineens ziet hij de reus Hans aankomen. „Die kan mij wel helpen, want Hans is zo groot,” zegt Pukkie tegen zichzelf. Meteen begint Pukkie te zwaaien en te roepen dat Hans hem moet helpen. Daar komt Hans al aan. „Dag, Pukkie,” zegt hij.

7. „Hoe kom jij op de toren?” Dan vertelt Pukkie het hele verhaal. Intussen maakt Hans Pukkie los. „Wanda zal gek opkijken als ze mij ineens ziet,” zegt Pukkie lachend. „Ja,” zegt Hans. „Maar je mag nooit meer Wanda's toverstokje afpakken, hoor!” „Nee, dat zal ik heus niet meer doen,” zegt ondeugende Pukkie.

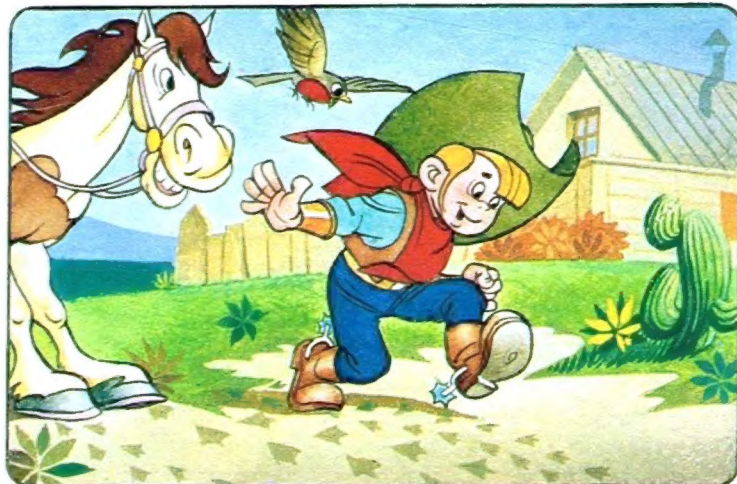
8. Dan loopt Pukkie het paleis binnen. Maar als hij naar Hans staat te zwaaien, komt net Wanda eraan. „Hoe kom jij nu hier?” vraagt ze verbaasd. Pukkie vertelt dat Hans hem geholpen heeft. „Maar je mag nooit meer aan mijn toverstokje komen, hoor!” zegt ook Wanda. Dat belooft Pukkie. Maar geloof jij dat?

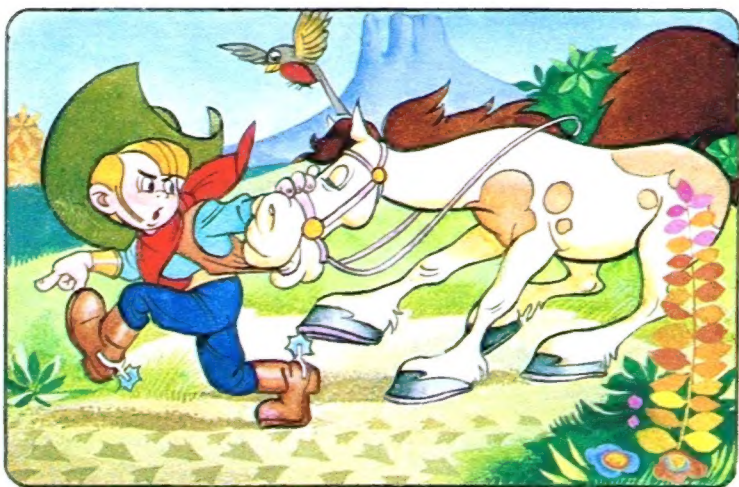
Jimmie de cowboy

1. Het is een hele warme dag en Jimmy de cowboy is op weg naar de vijver. Maar wat ziet hij, als hij daar aankomt... Alle eendjes zijn weg! De vijver is helemaal leeg. Dat komt door de zon, denkt Jimmy bij zichzelf. Maar waar zijn de eendjes?

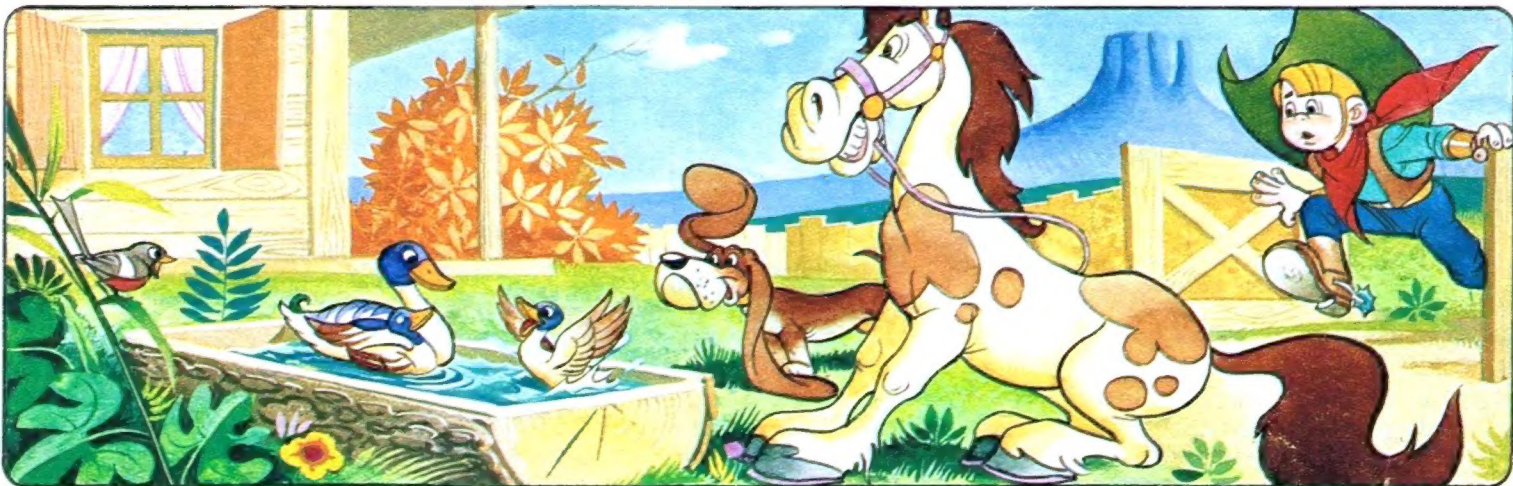
2. Dan ziet Jimmy de afdrucken van hun pootjes in het zand. „Ik volg gewoon de afdrucken van hun pootjes, dan vind ik ze vanzelf,” zegt Jimmy tegen zichzelf. Maar Appel het paard, en Pietje het vogeltje proberen Jimmy tegen te houden.

3. Appel trekt zelfs aan Jimmy's jasje. Maar Jimmy wil niet. „Ik moet de eendjes vinden!” zegt Jimmy boos. „Laat me nu toch gaan en trek niet zo aan mijn jasje.” Maar Appel geeft het niet op, want hij wil Jimmy iets vertellen, maar die luistert niet!

4. Dat is jammer, want Appel weet waar de eendjes zijn. Hij kan Jimmy er zo heen brengen, zonder dat hij de afdrucken hoeft te volgen. Maar als Jimmy niet wil luisteren, moet hij het zelf maar weten. Appel laat Jimmy maar alleen verder lopen.

5. Uren en uren loopt Jimmy en dan ineens komt hij weer bij zijn eigen huis aan. Daar snapt hij natuurlijk niets van! Wat ziet hij daar... De eendjes! Ze spartelen heerlijk in de waterbak van Appel! Appel, Snuffel de hond en Pietje zitten eromheen.

6. „We hebben eerst gewandeld en toen zijn we hier gaan zwemmen,” zegt papa eend. „En als je naar mij had geluisterd, was je veel eerder bij de eendjes gekomen,” zegt Appel. Jimmy schaamt zich. „Voortaan zal ik luisteren,” zegt hij zachtjes.